

Jr kapitola 18.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi: [2] "Vstaň a sestup do hrnčířova domu a tam ti ohlásím svá slova." [3] Sestoupil jsem tedy do hrnčířova domu, právě když pracoval na hrnčířském kruhu. [4] Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné. [5] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [6] "Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčíř, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových, dome izraelský. [7] Jednou promluví proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím. [8] Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého. [9] Jindy promluví o pronárodu a o království, že je vybuduji a zasadím. [10] Budou-li se však dopouštět toho, co je zlé v mých očích, a nebudou mě poslouchat, budu litovat toho, že jsem slíbil prokázat jim dobré věci. [11] A nyní vyříd' mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Toto praví Hospodin: Hle, já připravuji proti vám zlo, to zamýšlím proti vám. Navraťte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky." [12] Oni však řekli: "Zbytečné řeči. Půjdeme za svými úmysly, každý z nás bude jednat podle svého zarputilého a zlého srdce." [13] Proto praví Hospodin toto: "Jen se dotažte mezi pronárody! Kdo kdy slyšel něco takového? Hrůzostrašné věci se dopustila panna izraelská. [14] Zmizí sněhová pole ze skal Libanónu? Vyschnou snad tyto cizí vody, chladné a bystré? [15] Na mne však můj lid zapomněl, pálí kadidlo falešným bohům. Přivedu je k pádu na jejich cestách, na stezkách věčnosti, půjdou po neschůdných, neupravených cestách. [16] Jejich země bude vzbuzovat úděs a věčný posměch, každý kolemjdoucí bude nad ní v úděsu potřásat hlavou. [17] Jako východním větrem, tak je rozptýlím před nepřítelem. Obrátím se k nim zády, a ne tváří, v den jejich běd." [18] Ale oni řekli: "Pojďme a něco si na Jeremjáše vymyslíme. Knězi přece nechybí zákon, mudrci úradek, proroku slovo. Pojďme, utlučeme ho jazykem, nedáme na žádné jeho slovo." [19] Pozornost mi věnuj, Hospodine, a slyš hlas těch, kdo se mnou vedou spor. [20] Což má být odměňováno dobro zlem, že mi kopu jámu? Pamatuj, jak jsem před tebou stával a mluvil v jejich prospěch a odvracel od nich tvé rozhořčení. [21] Proto vydej jejich syny hladu, vydej je na pospas meči, jejich ženy ať jsou bez dětí a ovdovělé a muže ať skolí smrt, jejich jinoši ať jsou pobiti v boji mečem. [22] Z jejich domů ať se rozléhá úpění, přiveď na ně znenadání hordu, neboť vykopali jámu, aby mě polapili, nastražili osidla mým nohám. [23] Ty, Hospodine, víš o každém jejich záměru, že mi chtějí způsobit smrt. Nezprošťuj je viny, jejich hřích ať u tebe smazán není, ať jsou před tebou přivedeni k pádu, tak s nimi nalož v čas svého hněvu.